

Tots els carrers de Girona

El carrer del segle XVI

462

En el ple municipal del dia 8 d'octubre de 1965, l'ajuntament que presidia Pere Ordís acordà, entre moltes altres resolucions referides a la toponímia urbana, substituir amb «la denominació calle del Siglo XVI, la conocida por calle de Santa Margarita».

Aquest carrer es troba a Sant Daniel, a l'esquerra del carrer de les Monges i molt a prop del monestir benedictí.

És una de les vies més estretes de la població annexionada a Girona el 1963. Té forma corbada i presenta una pujada suau. L'estructura de les cases —algunes amb inscripcions a les llindes— ens porta a l'edat moderna i d'ací s'explica el nom adoptat.

Les cases són de poca alçària i

revelen el seu caire modest i, en alguns casos, vinculat al treball agrícola. Segons el cens del 1960, hi residien vint-i-vuit persones, que componien nou famílies, Salip, Garrigolas, Casanovas, Camós, Fernández, Vila, Soldevila, Boada i Egea.

Com explica Llorenç Panella, l'arquitectura tradicional de Sant Daniel ha estat fins el segle XX la masia o casa de pagès aïllada. L'única excepció la constitueix el conjunt de cases d'aquest carrer, que també, durant un temps, es digué de la Llibertat.

J. Clarà.

El carrer del segle XVI es troba a Sant Daniel i fou denominat així l'any 65.

EL LECTOR ESCRIU

Buscar la Pau

Senyor Director,

Des de fa un temps, força mitjans de comunicació dediquen espais a presentar-nos una versió de la passada Guerra Civil de manera molt subjectiva, tal i com es va fer en l'etapa de Govern del General Franco, però a la inversa. Jo trobo incorrecte les dues versions, ja el que al meu entendre hauria de procurar-se és que davant el disbarat que fou aquell conflicte, convindria donar una imatge més objectiva, perquè les persones, els joves que no ho visqueren trauran una imatge més neta del que fou l'enfrontament que hauria d'ésser part de la Història.

Per altra banda lamento que l'Ajuntament de Girona, segons m'he assabentat pels diaris locals, col.labori en un homenatge només als morts de la República; a mi em sembla que aquesta queixa té fonament de causa. Sóc fill d'un del morts assassinats en una vorera de la carretera (Llampies, Terme Municipal d'Oriols), el dia dos de novembre. Ara es compleix el 50è Aniversari. Mai no reclamaré ni m'aprofitaré d'aquesta circumstància, però ara em semblaria bo que l'ajuntament de Girona, que deu respecte a tots els seus ciutadans difunts, inclogui a tots en el seu record.

Això també pot valer a nivell de tot Catalunya. El Sr. Tarradellas al temps de considerar els morts de la Generalitat, i la del General Franco en el llit, podria recordar també els assassinats que es van fer en l'època que fou corresponsal d'aquell Govern.

Entre tots hauriem de buscar la Pau. *Josep Romans Juandó.*

«Ensulsiada»

Sr. Director,

Miquel Pairoli, en la seva columna del dia 8, titulada «Ensulsiada», parla d'una suposada operació política de l'Església complexa i fosca, segons ell —que s'està bastint a tres bandes: Democràcia Cristiana, Opus Dei i Comunió i Alliberament. Estic d'acord que, quan s'atribueixen a l'Església Catòlica determinades operacions polítiques, el resultat no pot ésser més complex i fosc a la ment del qui ho admet, atès que la seva naturalesa i fins sobrenaturals no

s'avenen a aquest tipus d'atribucions. Pel que fa a l'Opus Dei, que conec molt bé, tinc la certesa que no s'ha avingut mai ni s'avenirà mai a aquesta mena d'operacions; les seves activitats són de caràcter exclusivament espiritual i apostòlic i, per tant, no patrocina ni inspira cap projecte polític determinat.

Atentament. *Albert Barceló Maset.* Girona

D'uns ciutadans a la U.G.T.

Sr. Director,

La U.G.T. no té la veu del poble. Creiem que ja seria hora que vostès es preocupessin més de les seves funcions sindicals i no ficar els nassos en els assumptes interns del nostre Ajuntament.

Suposem que vostès no deuen ser del poble, i si ho són no demostren una gran estima per ell; suposem que vostès no desitgen que el nostre poble tingui un cap fix de la guàrdia urbana que sigui un professional del cos, sinó que hi volen col·locar algun afiliat al seu sindicat que no tingui res a veure amb la professió de Policia Municipal.

Ens sembla que el que vostès i alguns funcionaris del nostre Ajuntament busquen és un malestar general intern al si de l'Ajuntament i en el poble, cosa que produirà a la llarga una inoperància total de la guàrdia urbana, i que desembocarà en un augment considerable de la delinqüència al nostre poble.

Si busquen això els felicitem, ja que ho estan aconseguint. Però recordin que vostès i els funcionaris implicats seran davant els nostres ulls els culpables que es perdi l'única persona que està intentant, a pesar dels inconvenients que troba, solucionar el problema de la delinqüència al nostre poble.

Creiem, com molts ciutadans d'aquest poble, que és una ximpleria que, havent tingut aquesta persona durant dos anys al càrrec de la guàrdia urbana i essent els seus resultats positius, perquè quelcom s'ha guanyat en seguretat i quelcom en imatge de la guàrdia, vinguin vostès amb unes lleis que diuen que es necessiten estudis superiors per a dit càrrec. El que estan demostrant és que vostès no coneixen els bons policies i solament bus-

quen venjances personals a través d'alguns funcionaris implicats, mentre que aquests funcionaris haurien de preocupar-se de la seva feina i així l'Ajuntament aniria molt més bé.

Uns de tants ciutadans de Palamós, que desitgem que l'actual cap de la Guàrdia Urbana continuï al seu lloc. *P.B.B., S.P.C. i J.P.R.* Palamós.

Zona de vianants a Palafrugell

Senyor Director,

Després d'haver llegit l'article sobre la prohibició d'aparcar a la zona de la muralla de Palafrugell, en el PUNT DIARI del 16 d'octubre de 1986, tinc por que el lector s'hagi fet una idea equivocada de l'opinió de l'associació de consumidors i usuaris sobre aquest tema, i li estaria molt agraït que publicués aquesta carta a l'espai que cregui oportú.

L'associació no ha estat mai en contra del no-aparcament en el circuit de la muralla; més aviat està a favor del tancament dels carrers de la zona, i lamenta que s'hagi fet durant l'estiu una prova incompleta en aquest sentit; prova que, per conciliar idees contradictòries, va consistir en mesures insuficients: als ulls d'uns i demesurades als ulls d'altres. Mentrestant, l'associació dona suport a totes les actuacions que tenen com a finalitat convertir un dia el nucli de Palafrugell en zona de vianants. *Christian Martini.* President de Consum, Associació de Consumidors i Usuaris de Palafrugell.

Any Internacional de la Pau

Senyor Director,

Som un grup d'alumnes de vuitè curs d'E.G.B. del col·legi dels Germans Maristes de Girona.

En aquesta escola estem portant a terme una campanya d'ajuda a l'Any Internacional de la Pau. Hem fet diverses activitats, tant a nivell escolar com extraescolar. Una d'elles, la que nosaltres vàrem escollir, és una enquesta popular i la consegüent anàlisi de resultats.

L'enquesta fou realitzada el dimecres dia 8 d'octubre, a diversos punts de la ciutat, i ens agradaria exposar públicament un aspecte dels seus resultats:

El 96% dels enquestats sap que aquest és l'Any Internacional de la Pau, mentre el 4% ho desconeix. En canvi, només el 12% creu que el fet s'ha difós d'una manera eficient i aprofundida, i el 88% restant creu que no s'ha creat la conscienciació suficient sobre el tema proposat.

Això ens fa pensar que, malgrat haver-se anunciat que aquest és l'Any Internacional de la Pau, deu haver-se parlat molt poc del seu contingut i el seu significat, perquè la gent coneix majoritàriament el títol i no la reflexió.

Pensem que s'ha de fer una crida a les institucions públiques perquè facin arribar a tots, en un darrer esforç, aquest missatge.

Atentament i gràcies per publicar la carta. *Alumnes de vuitè.*

Demaneu brevetat i concisió en els comunicants que escriguin a la secció «El lector escriu». Qualsevol carta que passi de les 30 ratlles, aquest diari es reserva el dret de resumir-la, intentant preservar el seu sentit. Tota comunicació haurà d'anar acompanyada de la identificació completa de l'autor (nom i cognoms, adreça, i, si és possible, telèfon), malgrat que podran ésser publicades cartes signades amb inicials o pseudònims, si així ho sol·licita el seu autor.

NECROLÒGIQUES

GERARD SEGURANYES I ONCINS

A l'edat de 71 anys va morir ahir a Figueres Gerard Seguranyes i Oncins. Era natural de Figueres i residia al carrer Anicet de Pages, 10, d'aquesta població.

Estava casat amb Rosa Guillot i Niell i tenia tres fills, Xavier, Glòria i Elena.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 de 5 de la tarda, a l'església de Sant Pere de Figueres.

Que descansi en pau.

LEOCADIO PUJADAS I ROCA

Va morir ahir a Girona, a l'edat de 66 anys, Leocadio Pujadas i Roca. Havia nascut a Caldes de Malavella i residia al carrer Nou, 20, d'aquesta població.

Era vidu de Neus Sargatal i Quintana i tenia un fill, Jordi.

Avui a les 4 de la tarda, a l'església parroquial de Caldes de Malavella tindrà lloc la missa exequial en sufragi de la seva ànima.

Que descansi en pau.

JOSEP PASCUAL I NAVAS

A l'edat de 76 anys, a Figueres, va morir abans d'ahir Josep Pascual i Navas. Havia nascut a Villanueva del Rosario (Málaga) i residia al carrer Recasens, 9, de Figueres.

Estava casat amb Pilar Rico i Borjas i tenia quatre fills, Isabel, Maria, Antoni i Pilar.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 d'11 del matí, a l'església de la Sagrada Família de Figueres.

Que descansi en pau.

† Conxita Calsina i Güell

Vídua de Joan Codina i Riera

Morí a Banyoles demà farà vint-i-cinc anys

A.C.S.

Els qui la recorden, fills Joan i Mercè i néta Conxita, us preguen una oració per la seva ànima.

Banyoles, 21 d'octubre del 1986